

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Popălii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun

Revisuirea
dualismului.

Faptul inveselor, că, după o epocă de disensiuni, forțele vii ale națiunii încep a se concentra, trebuie să ne dea îndemn, ca poporul român să se facă cu putință, — într'un chip sau altul, — să se rostească asupra chestiunii mari ce este azi la ordinea zilei: *reînnoirea relațiilor patriei noastre cu Austria*.

Programul nostru național cuprinde în punctul 9 următoarea hotărâre, adusă la 1881:

„*Chestinacea dualismului născut astăzi (în 1881) la ordinea zilei, partidul național își rezervă a se pronunța asupra ei la timpul său*”.

Evident, că toți cei ce stau pe baza acestui program național, trebuie să respecte hotărârile sale și să țină seamă de ele, cât timp poporul nu le va fi modificat.

Monarhia noastră trece acum prin o gravă criză din punctul de vedere al dreptului de stat. Dificultățile ce s-au ivit în privința reînnoirii așa numitului compromis economic persistă, și acum după ce proiectul de lege al guvernului despre provisorat a trecut prin cameră. Ba, după semnele ce se vedesc, e foarte probabil, că până la 1 Mai aceste dificultăți au să se sporească, pentru că situațiunea parlamentară din Austria nu pare a se schimba, dar' chiar schimbându-se, rămâne atitudinea intransigentă a partidelor austriece în chestiunea cotei-părți și astfel, după cum se pune la cale opiniunea publică maghiară, trebuie să ținem seamă că guvern și opozițiune ar pute să-și dea mâna spre a proclama desfacerea uniunii vamale cu Austria și astfel independența vamală a Ungariei.

Deja această chestiune în sine privește mari interese economice ale poporului român, a cărui întreagă existență națională atârna de la desfacerea produselor sale agricole și a vitelor sale.

Uniunea noastră vamală cu Austria a fost un fel de regim de liber-schimbism între cele două părți constitutive ale imperiului. Noi puteam exporta în Austria, fără a plăti vre-o vamă, vite și produse ale câmpului. În schimb, Austria putea să importe la noi, tot fără vamă la granița Ungariei produsele sale, mai ales industriale.

Această uniune vamală ne-a făcut cu putință pe de o parte să avem un deosebit, o piață sigură, unde se puteau desface sau vinde cu prețuri avantajoase și cu mai puțină cheltuială de transport, tot ce pot scoate brațele poporului din muți și din câmpii.

Pe de altă parte, libera concurență a industriei austriece la noi în țară făcea, că prețurile manufacturilor și ale produselor de fabrică erau scăzute. Și cu toată această concurență liberă, industria ce se putea dezvolta la noi în mod firesc și sub oarecare protecțiune din partea statului, s'a dezvoltat în mod neînchipuit. Prin urmare, din punctul nostru de vedere, al unui popor agricol, alianța vamală a țerei noastre cu Austria nu numai că trebuie conservată ca un avantaj pentru țărâna noastră, ci chiar ca o adevărată binefacere.

Dacă s'ar schimba acum raporturile noastre economice cu Austria, și kossuthiștii nostri, guvernamentali și opoziționali, ar isbui să proclame Ungaria drept un teritoriu vamal autonom, poporul român ar primi o teribilă lovitură materială. Pentru că deși ni-se vorbește, că Ungaria „ar fi dispusă” (mare grație!) să încheie un tratat vamal cu Austria, țara e expusă în fiecare moment la un răboiu vamal cu Austria și astfel prețul grânelor și al vitelor ar scăde enorm, pentru simplul covânt, că nu am mai avea un deosebit corespunzător intereselor noastre.

Așa ni-se prezintă situația economică în câteva cuvinte. Evident, că ea cuprinde în sine o colosală primejdie,

pentru că de dragul droaiei de cavaleri maghiari de industrie dela noi din țară, populațiunea agronomă, și special poporul român ar fi expus ca într'un moment dat să nu-și mai poată vinde roadele pământului și vitele.

Prin urmare cred că noi nu numai că nu putem sta impasibili în fața experimentelor economice kossuthiste, ci avem datoria de a ne pronunța în curând în această chestie, și, după modesta mea părere, în contra ori-și-cărei velleități de independență vamală.

Dar' înderțul acestor porniri unguerești de a proclama desfacerea alianței noastre vamale cu Austria, este ascuns planul politic de a face imposibilă persistența Ungariei în legături de drept public cu Austria. Cu alte cuvinte, Maghiarii o pornesc pe calea autonomiei teritoriului vamal spre a ajunge astfel cu siguranță și în curând la idealul lor romantic: *la uniunea personală*, care constituie programul kossuthiștilor nostri moderni și pentru care și guvernul maghiar va fi simțind o tainică slăbiciune...

Dar' noi Românii din monarhia habsburgică nu numai că nu împărtășim, și nu putem împărtăși asemenea idei, ci ar fi să profanăm sângele părinților nostri vârsat și-oare pentru „patrie și Imperiu”, — dacă am slăbi un singur moment în convingerea: că *interesele noastre de conservare națională sunt identice cu existența imperiului habsburgic*. Așa au crezut părinții nostri, așa am crezut totdeauna noi, și așa vom crede și de aci înainte.

Nu știm cum se vor dezvolta lucrurile până la Mai și dela Mai până la stabilirea unui raport definitiv de drept public între părțile monarchiei noastre. Dar' un lucru pare cert: *totmai din cauza gravelor crize de stat prin care trecem, transacțiunea dela 1868 va trebui revizuită foarte radical, dacă e, ca imperiul nostru să se poată îndruma pe calea mulțumirii popoarelor sale constitutive și astfel a trăinicieii*. Fără o revisuire a baselor pe care se clătină de 30 de ani dualismul, nu poate fi vorba de nimic definitiv. Și o revisuire în acest sens se va face, dovadă că presa maghiară e deja pregătită pentru ea.

Dar' această revisuire ne impune și nouă datoria de a ne pronunța asupra punctului 9 din programul național sau eventual a riscul și noi întreg programul nostru în sensul de a pretinde garanții și mai reale decât minimul de revendicări ce au fost formulate în acel program acum șeptesprezece ani.

Căci, pe cât este de inadmisibil de a face un pas îndrăg de pretențiunile noastre de ordin autonomist, pe atât este, mai ales astăzi, de *indispensabil* de a face un pas înainte, precisând lămurit revendicațiunea noastră autonomistă pentru întreaga românie din țară, și formulând-o în conformitate cu modul nostru de a vedea revisuindu-se raporturile noastre cu Austria.

D. D.

Sibiu, 21 Ianuarie n.

„Kronstädter Zeitung” și „Pester Lloyd”. Organul Sașilor verzi se răfăiește deja cu „Pester Lloyd” pentru articolul, de care am amintit ieri. „Kr. Z.” zice, că ziarul jidovesc a făcut forță adevărului spre a ajunge la concluds, că Sașii au refuzat „Protestul”. Ei au folosit „Protestul” ca prilej spre a-și exprima modestele păreri, și a provoca pe celelalte naționalități, ca dela vorbe se treacă odată la fapte. Dacă se face aceasta, Sașii verzi vor fi cei dintâi cari se vor alătura la „toate acțiunile legale pentru cauza noastră comună”. Va mai reveni asupra temei, până atunci constatată, că „Pester Lloyd” e arși a sfecit-o.

— Credem potrivit a da acum și observările discutate, pe cari „Kr. Zeit.” le-a făcut la „Protest”.

„Pe când îl publicăm — scria „Kr. Z.” în numărul de la 15 Ianuarie — nu putem să nu constatăm, că noi începem a deveni imuni față cu protestele Românilor, Slovacilor și Sârbilor, pentru că vedem, că după vorbele lor

mari, mai nici-odată nu urmează o faptă măcar aproximativă corespunzătoare. Pe lângă aceea le place a vorbi despre noi Sașii, într'un ton, care nu stă în nici o proporțiune cu ceea-ce de fapt au prestat până acum în luptă contra șovinismului maghiar deoparte naționalitățile „aliat”, de altă parte Sașii. Noi susținem, că lupta aceasta de pe la anii 70 a stat mai numai pe umerii Sașilor, pe când marea masă a celorlalte naționalități a rămas indolentă (? Red. „Trib.”) și numai că i-a puțin conducători ai acelor a resonat asupra Maghiarilor și la tot cazul, pentru aceasta au și lăsat din când în când să fie închiși în temniță. Noi Sașii luptăm de pe timpul acela mai neîntrerupt, umăr la umăr cu poporul, pe călălele celelalte naționalități de abia se observă unele începuturi de luptă populară. Cât timp naționalitățile aliate lucră numai cu cuvinte emfatic, pentru noi Sașii nu sânt aliați deosebit de dorit, pentru că ceea-ce prestat ele (naționalitățile) poate să fie potrivit a pregăti o revoluție (! Red. „Trib.”) — noi însă nu vom accepta — nici-odată însă nu se va putea stoarce pe calea aceasta o regulare dreaptă, pațică și durabilă a relațiunei dintre Maghiari și Nemaghiari. Și în sfârșit la aceasta trebuie îndreptată năzuința naționalităților”.

Din aceste șire a cetit „P. L.” refușul Sașilor verzi.

Monarhul și Bánffy. „Bud. Hirap.” publică un senațional articol despre *posiția lui Bánffy*, care zice că nu e tocmai sigură. În zilele din urmă Bánffy a fost la Viena, și a fost tras la răspundere pentru mai multe lucruri.

M. Sa Monarhul — spune ziarul maghiar — nu e îndestulit cu felul cum guvernul procede în chestiunea autonomiei catolice. E vorba că *Wlassics* s'a compromis cu totul în această chestiune prin cunoscutul seu memorandum. De aceea se șvonește de o *remaniere ministerială*. Mai mulți miniștri ar ave să fie înlocuiți cu alții. Mai ales *Wlassics* ar ave să fie trecut la alt resort, spre a fi înlocuit cu Apponyi.

Dar' Monarhul a tras la răspundere pe Bánffy și pentru politica lui față de naționalități.

„Al treilea lucru — așa scrie B. H. — despre ce a fost vorba, e că pe bar. Bánffy l-au întrebat acolo sus (la curte. Red. Trib.) despre politica lui față de naționalități și *posiția lui atârna dela aceea, că oare poate acum convinge pe Monarhul despre corectitatea politicii sale*”.

Nu dăm absolut crezământ informațiilor lui „B. H.”. Dar' poate să fie bine informat ziarul maghiar. Articolul lui *Reichswehr*, ce am publicat ieri, de sigur nu s'a scris numai din întemplieră.

Se vede deci tot mai mult, că „Protestul” naționalităților aliate, n'a fost aruncat în coș, cum doria „P. Lloyd”.

Dreyfus și Maghiarii. Ziarele maghiare se ocupă foarte mult cu chestiunea Dreyfus, care ține în ferbere întreagă Franța. Se știe ce agitație desvooltă în această chestie Zola, pe care acum tinerimea și poporul Francei îl haiduesc. Nu știm dacă e sânge de jidov în Zola, dar' *spirit* jidovesc este. A speculat patimile și slăbiciunile omenești în literatură. Acum le speculează în politică. Și Maghiarii din diferite părți îi trimit felicitări, pe când Francezii îi aruncă ocări. Ziarele maghiare îi preamăresc și scriu primari articole pasionați, par'că Dreyfus ori Zola, ar fi Unguri.

Înțelegem rostul acestei proceduri. Dacă Dreyfus n'ar fi Jidan nu s'ar face atâta șgomot pentru el. Apoi „yndicatul Dreyfus”, zice că are 6 milioane, drept argument pentru nevinovăția clientului seu.

Combinaând acestea înțelegem și mai bine rostul campaniei ce o fac ziarele unguerești. Că combinația nu e pură combinație ne arată ceea-ce ni-se comunică din Budapesta. Zilele acestea a sosit acolo Raoul Chélar, ziarist francez, jidov, care e în serviciul Ungariilor contra naționalităților. Numitul a avut întâlnire cu mai mulți ziaariști, matadori la „Othon”, societatea pre-

sei unguerești. Foarte probabil că campania în favorul lui Dreyfus vine pe urma lui Chélar. — În schimb ne vom trezi că Chélar ne va înjura și ataca prin vr'nu ziar francez pe noi, naționalitățile, pentru-ca să facă contra-serviciu Maghiarilor.

In exiliu — cu naționalitățile! „Ellenzék” dela 19 Ian. publică un prim-articol scris de un cutare celebru necunoscut numit: Bartha Lajos. Sub titlul catilinar: „*Quousque tandem abutere?*” entusiastul maghiar papricat zice, că „nu mai merge cu procese de presă și întemnițări în contra agitatorilor”. Trebuie o pedeapsă mai adecvată cu *crima trădării de patrie*, zice „celebru” maghiar și propune: — *exiliul*.

Dacă pe Dreyfus l-au exilat Francezii cei liberali — așa rezonază individul — de ce să nu *exilăm* și noi pe „trădătorii” de *Rafiu* și conșoții? Încolo, voinicosul din vița lui Bartha, — martirul de o zi — nu mai cere dela guvernul maghiar, decât *închiderea tuturor școalelor românești*. Aceasta drept răspuns guvernului român, care ar fi închis niște școale unguerești din România.

Atâta într'o singură suflare!

Proiectul despre maghiarizarea numelor de localități a fost subțernut spre sancționare fără de a-l trece prin casa magnaților. — Li-e grabă.

„In Ungaria”.

— Studiu politic —

de

Baron Iehan de Witte.

(Urmare).

IV.

La Est de Ungaria se întinde un vast platou acoperit de păduri înalte și apărât de bariera semi-circulară a Carpaților, care la Sud și Est, închide trecerea completamente: aceasta este *Transilvania* (ar fi fost mai bine numită *Silvania*, țara pădurilor: *Erdely* în unguerește, Ardealul în românește) a cărei situație geografică a făcut mult timp preocuparea Ungariei (*Pars Hungariae* se zicea în evul de mijloc). Câmpii necurmute, munți acoperiți de o strălucitoare mantie de verdeață, un labirint de defileuri, dând naștere unor văi încântătoare, vechi cetăți păstrând încă aspectul evului mediu, locuiri cu costume piterești, — acestea sânt privilegiile demne de a atrage în această țară încă prea puțin cunoscută, pe turiștii doritori de frumusețe naturale.

Țara privilegiată, unde se găsesc mine de aur, de argint, de aramă, nenumărate surse minerale, locuri de vânătoare.

Transilvania pe o întindere de 55.731 chm. p., are mai mult de 2 milioane de locuitori, aparținând de naționalitățile română, maghiară și saxonă. Români, care au fost primii ocupatori și formează încă cea mai mare parte a populației au fost dela invazia maghiară, în continuu sacrificii de o minoritate opresivă.

Fără a ne ridica cu mai multe secole în istoria lor, întretăiată de stătea peripeții dureroase, și pentru a ajunge mai repede la epoca actuală, reamintim, că în 1848, Ungurii, liberați de tutela austriacă, înțelesă că le era imposibil de a menține mult timp pe Români într'o servitute absolută. Dar' rămânea un mijloc de a contra-bansa influența lor viitoare și chiar a-i reduce la nimic: era de a-i îneca în o eanul maghiar.

Era suficient p'ntu aceasta de a încorpora Transilvania la Ungaria. Românii vâzură pericolul. La auzul acestui proiect, o puternică mișcare a opiniei se manifesta p'ntre ei, și luară rezoluțiunea de a se reuni în orașul *Blaj* (*Blasendorf* în nemțește, *Bălázsfalva* în unguerește) pentru a se înțelege asupra mijloacelor de a pute rezista la maghiarizarea forțată a țerei. Necutezând se interzică direct adunare, agenții guvernului întrebunțară toate mijloacele să o împedec. Amenințări, șireticuri, violențe, drumuri tăiate,

toate mijloacele fură întrebuințate înzădar: „s'au văzut țărani trecând înot riuri torențiale, pentru a nu lipsi dela întâlnirea sfântă”.

În 15 Mai, într'o frumoasă zi de primăvară, 40 până 50.000 de Români, arborând colorile naționale (albastru, galben, roșu) cu această inscripție: *Virtus romana rediviva*, se găsiră reuniți în câmpia *Bejului*, care de atunci primi numele de *Câmpul Libertății*. Înzădar încercară Ungurii de a smena diviziunea între catolici și ortodoci: au fost prelații celor două rituri cari au presidat în deslin acord, această adunare patriotică.

Înzădar s'a răspândit șgomotul, că adunarea era organizată de rebeli, cu scopul de a se sustrage dela dominațiunea Habsburgilor: asistenții au avut grija de a anina la stindardele lor, un steag galben și negru, reprezentând colorile Austriei. De altfel ei începură prin a jura credință lui Ferdinand V., regele Ungariei, ci lui Ferdinand I. *Imperatul Austriei, marele prinț al Transilvaniei și augustei sale case*.

Apoi, după propunerea unuia dintr'ailor, *Simcon Bărnuțiu*, votară în unanimitate un program de revendicațiuni, ale cărui puncte principale erau: abolitiunea servajului și a d'jmei; recunoașterea națiunii române ca națiune constituțională a imperiului; reprezentarea Românilor în dietă proporțional cu numărul lor; admiterea lor în funcțiuni; întrebuințarea Românilor în toate afacerile interne, etc. Ei cerură deasemenea ca biserica lor să fie pusă pe același picior cu celelalte confesiuni, și că în actele oficiale, numele *Valsh* să facă loc aceluia de *Român*. Înainte de toate, protestară în contra proiectului de a uni Transilvania cu Ungaria, fără a consulta națiunea română. Delgațiunii, presedate de un episcop ortodox și de un prelat catolic, fură însărcinate a înmăna această cerere dietei reunite la Cluj, guvernului unguerec și Imperiului.

Deputațiunea fu foarte rău primită la Pesta: i-s'a răspuns, că nu e în toată întinderea regatului decât o singură națiune, națiunea unguerească. Acei-ce nu vor recunoaște această nouă stare de lucruri vor fi socotiți rebeli.

Guvernul se mira chiar, că se găsesc oameni așa de nesimțitori încât nu primesc cu orgoliu și recunoștință onoarea de a fi socotiți printre Maghiarii. (Va urma).

Presa maghiară
despre „Protest”.

Presa maghiară se ocupă tot mai mult de *Protestul* naționalităților și din acest prilej de naționalități. Aceasta mai ales în urma articolului din *Reichswehr*, care i-a înfuriat pe Unguri. Vom da pe rând unele voci din ziarele unguerești.

Pesti Napló.

Crede că rozele semne ale mișcării naționalităților provin din pricina că parlamentul a dat semne de slăbiciune: obstrucție, interpelări pentru abuzuri electorale, etc.

În combaterea „Protestului” nu se dimate ca să nu-și „plietisească cetitorii”. Plângerea principală, că nu vreau se împartă țara în voivodate, de dragul nimărui, e adevărată. „Numai cât hotărârea națiunei maghiare de a apăra unitatea statului adă aprobare pretutindenea, mai ales în Germania”.

Germanii din Ungaria nici grije nu au să urmeze pilda *Sașilor ultraști*. Nemții din Ungaria au luptat la 48 cu Maghiarii și nici-odată nu se vor face federaliști. Într'adevăr e absurditate — zice „P. N.” — a gândi, că pe când Germanii din Austria luptă pentru existența confederalismului (? Red. „Trib.”), pe atunci Germanii din Ungaria se treacă vre-odată în tabara federalismului. Ear alipirea la mișcarea naționalităților e egală cu federalismul”.

Încearcă a dovedi cu date statistice, că baza „Protestului” e nulă, fiindcă vorbește de 10 milioane n'maghiari, cari de fapt n'ar exista nici pe jumătate (O h'i! R).

În alte state s'uri fracțiuni de popoare ar fi simplu ignorate. „La noi — zice „P. N.” — în urma autonomiei bisericești exage-

Mătasă de mirese 65 cr.

(BRAUT-SEIDE)

până la 14 fl. 65 cr. metru — din fabricile mele proprii —

precum și mătasă Henneberg, neagră, albă și colorată de la 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vârgată, caré, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite culori și deseneuri etc. [235] 1-50)

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li s-a trimis franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

(în Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătasă ale lui G. Henneberg în Zürich,
(liferant de curte c. și r.)

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

A apărut la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu
Cartea

Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tratează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații săi. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrații frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
2. Vol. II. („Völkertum“, cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
3. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrații, fototipie, costă fl. 2.25
4. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările lui profesor Weigand și ale elevilor săi despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă fl. 2.80
7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă fl. 3.80

Cartea de sub nr. 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

[112] 1-6

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr abia există boale, la care aceste pilule se nu confirme efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în cari se lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din *mistuirea rea și din obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slabirea mațelor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *galbinarea, dureri de cap nervoase etc.* Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste *pilule curățitoare de sânge* se produc veritabile *singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena*, și costă o șatula cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere *numai pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsam să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.
Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earși 15 suluri din neintrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postala. și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.
Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stim. Domn! Voea lui D-zeu a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V, ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu să Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.
Teresa Knifke.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.
Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a pățit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Vieța îi era chin și se credea deja perdută. Din întâmplare a căpătat o șatula din excelențele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.
Cu distins respect Iosefa Weinzel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.
Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adevăr fotositoare și excelente. Nu pot între-lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave privilegii. Despre această mulțumită a mea Te împunternesc să faci ori-cu întrebuințare publică.
Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.
Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwickl.

Licner de plante alpine de W. Ottm. Bernhard în Bregenz în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr., 1/4 flacon 70 cr.

Alifie americană în contra podragei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrose și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghiuiri în picioare, ischias, migrene, dureri nervoase de dinți, dureri de cap, junghiuiri în urechi etc. fl. 1.20.

Balsam miraculos englezesc, de I. Pserhofer un flacon 1 fl. 50 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra oricărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimiteră francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maț. 1 litru Elisir Kola sau vin a. 8.—, 1/2 litru 1 n. 60 cr., 1/4 litru 85 cr.

Balsam de gușe remediu sigur în contra gurgului gros. 1 flacon 40 cr. trimiteră francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror assignațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în coloare roșie.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu
Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcaritul. Obiceiurile geranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgelnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus de la 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.